

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 10 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Datakriminalitet).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Ved første behandling af dette lovforslag var der bred tilslutning til, at det skulle gøres hurtigt færdigt. Som ordfører for SF var jeg betænkelig ved at gøre det for hurtigt. Som bekendt blev der sagt ved førstebehandlingen, at vi er det første land, der gennemfører lovgivning på dette område, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at det, vi gør, er nogenlunde gennearbejdet og gennemtænkt.

Den bestemmelse, jeg har haft de største problemer med, er ændringen af straffelovens § 193, og jeg må sige på baggrund af det udvalgsarbejde, der har været, at jeg synes, vi har fået tilfredsstillende svar, nemlig at straffelovens § 193 ikke kan anvendes til almindelige arbejdsnedlæggelser blandt EDB-personale ved, at man har henvist til forarbejderne til straffeloven allerede fra 1930. Det mener jeg er tilfredsstillende.

Dernæst har vi måttet konstatere, at indgreb over for EDB-anlæg er noget andet end indgreb over for radio- og fjernsynsanlæg og almindelige befordringsanlæg. Jeg tror ikke, der er så forfærdelig mange af os, som arbejder med disse ting her i huset, der kender disse EDB-systemer i detaljer. Derfor har vi også i udvalget spurgt, hvilke funktioner i databehandlingsanlægget der skal angribes, for at der kan være tale om en omfattende forstyrrelse. Det er vigtigt, at justitsministeren giver et klart svar, for ellers bliver jeg nødt til at bede om at få forslaget i udvalget igen, men det er ikke sikkert, at jeg behøver det, hvis justitsministeren svarer nu.

Det, jeg gerne vil spørge om, refererer til spørgsmålet om, hvilke funktioner der skal angribes i dataanlæg, for at man kan sige, at den forstyrrelse, der fremkaldes, er omfattende.

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om jeg har læst svaret rigtigt, når jeg ud af svaret læser, at det faktisk ikke er selve angrebets art, der bedømmes. Jeg skal prøve at skære det ud i pap. Det kan godt i virkeligheden være en lille bitte ting, der angribes. Det, man bedømmer, er virkningen af angrebet, altså om virkningen er omfattende. Vi straffer ikke efter, om det er et lille indgreb eller et omfattende indgreb, men alene ud fra virkningen af det pågældende indgreb. Det vil jeg godt have klaring på for selv helt at forstå, hvad det er, vi laver her i dag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er glad for, at fru Ebba Strange har overvundet sine betænkeligheder, og at hele udvalget er af den opfattelse, at vi skal have gennemført denne lovgivning.

Fru Ebba Strange har jo ret i, at det er det første sted i verden, man forsøger noget sådant, og derfor synes jeg også, det er meget glædeligt, at der er så bred en tilslutning til det.

Til fru Ebba Strange skal jeg blot sige, at det afgørende er, om det er den pågældendes forsæt at foretage det nævnte indgreb. Det kommer ikke an på rækkevidden af det, den pågældende gør, men om det er den pågældendes forsæt at gribe ind over for den hemmelighed, der i øvrigt må være omkring datamaskiner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om benzinforhandlerkontrakter.

Af Ole Espersen (S) m.fl.

(Fremsat 31/1 85. Første behandling 15/2 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Jeg skal her ved andenbehandlingen opfordre også regeringspartierne til at indtage en anden, en positiv, holdning til det foreliggende lovforslag. For kort at rekapitulere baggrunden for ændringsforslagene skal jeg gøre status vedrørende selve forslaget.

I over 10 år har især de selvstændige benzinforhandlere energisk, men til dels forgæves argumenteret for urimeligheden i de meget lange uopsigelighedsbindinger for for-

handlerne. De store selskaber har lige så energisk argumenteret først for evigtvarende kontrakter eller 25 års eller 30 års kontrakter og i de sidste par år for, at det skulle være lovligt at indgå kontrakter på op til 10 års løbetid, samtidig med at de har krævet at bevare retten til fuldstændig på egen hånd at diskriminere forhandlerne for, igen på egen hånd, at bestemme strukturen i detailledet. Der er mobiliseret store ressourcer af juridisk og anden karakter, og stort set har de multinationale koncerner vundet.

Vi mener i mit parti, at disse forhold er helt uacceptable, og hvis – og det skal jeg dokumentere – regeringspartierne fortsat ubetinget står på olieselskabernes side, isolerer disse partier sig ganske voldsomt.

Vi har under sagens behandling i retsudvalget uopfordret modtaget henvendelser fra en række erhvervsorganisationer, henvendelser, som klart og grundigt gennemhuller de multinationale firmaers argumenter, som jo først og fremmest – og det har vel været det overraskende for os alle sammen – er gået på, at det nuværende bindingssystem skulle være en omsorgsforanstaltning for de små benzinforhandlere. Man kan undre sig over, at disse forhandlere så voldsomt og i så mange år så energisk har strittet imod ændringer, hvis der skulle være tale om omsorg. Det er i øvrigt sjældent, man oplever, at retten til at vise omsorg kombineres med et krav om 10 års forpligtelse til at modtage omsorgen. Argumentet er da også grundigt gennemhullet af en række erhvervsorganisationer, der som nævnt helt spontant har henvendt sig med støtte til retsudvalget.

De danske Handelsforeningers Fælles-Organisation, der repræsenterer 110.000 arbejdende mennesker i disse virksomheder, skriver: »... at der er tale om alt for lange uopsigelighedsbindinger. Der er tale om urimelige markedsføringsbestemmelser, når en detailhandler kan være bundet i op til 10 år til at skulle aftage varer til ukonkurrencedygtige priser, og at han i så lang en periode skal affinde sig med, at leverandøren optræder som direkte konkurrent gennem selskabsdetaildrift.«

Og citatet fortsætter:

»Det er derfor ikke nogen saglig argumentation, når selskaberne henviser til, at det nuværende bindingssystem skulle være en